

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

A TANÁCS (EU) 2019/1995 IRÁNYELVE

(2019. november 21.)

a 2006/112/EK irányelvnek a termékek távértékesítésére és bizonyos belföldi termékértékesítésekre vonatkozó rendelkezések tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az (EU) 2017/2455 tanácsi irányelvvel ⁽³⁾ módosított 2006/112/EK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ értelmében, ha egy adóalany elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használata által harmadik területekről vagy harmadik országokból 150 EUR-t meg nem haladó valós értékű küldeményként importált termékek távértékesítését vagy termékek Közösségen belüli – a Közösségben nem letelepedett adóalany által nem adóalany részére történő – értékesítését segíti elő, akkor úgy tekintendő, mintha az értékesítést elősegítő adóalany kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a szóban forgó termékeket. Mivel az említett irányelv két ügyletetre osztja fel az egységes ügyletet, ezen ügyletek termékértékesítés teljesítési helyének pontos meghatározása érdekében meg kell állapítani, hogy melyik ügyletnek kell hozzárendelni a termék feladását vagy fuvarozását. Egyúttal azt is biztosítani kell, hogy az említett két ügylet teljesítési időpontja azonos időpontra essen.
- (2) Mivel az elektronikus felület használata által termékek Közösségen belüli nem adóalanyok részére történő értékesítését elősegítő adóalany a jelenlegi szabályok alapján levonhatja a Közösségben nem letelepedett értékesítőnek fizetett hozzáadottérték-adót (a továbbiakban: héa), ezért fennáll annak a veszélye, hogy ez utóbbi értékesítő nem fizeti meg a héát az adóhatóság részére. E kockázat elkerülése érdekében az értékesítő elektronikus felület használata által történő termékértékesítését mentesíteni kell a héa alól, és az értékesítő számára biztosítani kell a jogot arra, hogy levonhassa az értékesített termékek beszerzése vagy importja tekintetében általa megfizetett, előzetesen felszámított héát. Az említett célból az értékesítőnek minden esetben nyilvántartottnak kell lennie abban a tagállamban, amelyben az említett termékeket beszerezte vagy importálta.

⁽¹⁾ 2019. november 14-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ 2019. május 15-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ A Tanács (EU) 2017/2455 irányelve (2017. december 5.) a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

- (3) Továbbá a Közösségben nem letelepedett értékesítők, akik vagy amelyek a termékek értékesítésére elektronikus felületet használnak, több tagállamban is tarthatnak fent árukészletet, és a termékek Közösségen belüli távértékesítése mellett ezekből a készletekből ugyanabban a tagállamban is értékesíthetnek vevőiknek termékeket. A termékek Közösségen belüli távértékesítésére és a Közösség területén, de nem a fogyasztás szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás jelenleg nem terjed ki ezekre az értékesítésekre. Az adminisztratív terhek csökkentése érdekében azon adóalanyok számára, akik vagy amelyek elektronikus felület használata által termékek Közösségen belüli nem adóalanyok részére történő értékesítését segítik elő, és akik úgy tekintendők, mintha ők kapták volna meg, majd ők maguk értékesítették volna a termékeket, lehetővé kell tenni, hogy az említett belföldi termékértékesítések tekintetében alkalmazhassák a különös szabályozást a héa bevallására és megfizetésére.
- (4) A termékimport tekintetében fizetendő héa és behozatali vám megfizetése közötti összhang biztosítása érdekében azokban az esetekben, amikor a héa bevallására és megfizetésére a különleges szabályozást alkalmazzák, az import héa vámhatóság részére történő megfizetésének határidejét összhangba kell hozni a vámtartozással kapcsolatban a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁷⁾ 111. cikkében megállapított határidővel.
- (5) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának⁽⁸⁾ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt.
- (6) A 2006/112/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az V. cím 1. fejezetének 2. szakasza a következő cikkel egészül ki:

„36b. cikk

Amennyiben a 14a. cikknek megfelelően az adóalanyt úgy kell tekinteni, mintha ő kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a terméket, a termékek feladását vagy fuvarozását az említett adóalany által teljesített értékesítéshez kell hozzárendelni.”

2. A 66a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„66a. cikk

A 63., 64. és 65. cikktől eltérve az azon adóalany általi, illetve az azon adóalany részére történő termékértékesítés esetében, aki a 14a. cikknek megfelelően úgy tekintendő, mintha ő kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a terméket, az adóztatandó tényállás akkor valósul meg, és a héafizetési kötelezettség akkor keletkezik, amikor a fizetést elfogadják.”

3. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„136a. cikk

Ha a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően az adóalanyt úgy kell tekinteni, mintha ő kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a termékeket, a tagállamok mentesítik az adó alól a szóban forgó termékeknek ezen adóalany részére történő értékesítését.”

4. A 169. cikk b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 136a., 138., 142. vagy 144. cikk, a 146–149. cikk, a 151., 152., 153. vagy 156. cikk, a 157. cikk (1) bekezdésének b) pontja, a 158–161. cikk vagy a 164. cikk értelmében adómentes ügyletek;”

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Unió Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

⁽⁸⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

5. A 204. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok azonban nem alkalmazhatják a második albekezdésben említett lehetőséget a 358a. cikk 1. pontjában meghatározott olyan adóalanyra, aki a Közösségben nem letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozást választotta.”

6. A 272. cikk (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) azok az adóalanyok, akik nem végeznek a 20., 21., 22., 33., 36., 136a., 138. és 141. cikkben említett ügyleteket;

7. A XII. cím 6. fejezetének címe helyébe a következő szöveg lép:

„A nem adóalanyok részére szolgáltatásokat nyújtó vagy termékek távértékesítését végző vagy egyes belföldi termékértékesítéseket végző adóalanyokra vonatkozó különös szabályozások”

8. A XII. cím 6. fejezete 3. szakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:

„A termékek Közösségen belüli távértékesítésére, az értékesítést elősegítő elektronikus felület által valamely tagállamban végzett termékértékesítésre és a Közösség területén, de nem a fogyasztás szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás”

9. A 369a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369a. cikk

E szakasz alkalmazásában és a közösségi jogszabályokban foglalt más rendelkezések sérelme nélkül a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

1. »a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalany«: az az adóalany, aki vagy amely gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye a Közösség területén van, de a fogyasztás szerinti tagállamban sem gazdasági tevékenységének székhelyével, sem állandó telephellyel nem rendelkezik;
2. »azonosítót kiadó tagállam«: az a tagállam, amelynek a területén az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye van, vagy amennyiben az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye a Közösségen kívül van, az a tagállam, amelyben az állandó telephelye van.

Ha az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösségben található, de a Közösségen belül egynél több állandó telephellyel rendelkezik, akkor az azonosítót kiadó tagállam az azon állandó telephely szerinti tagállam, amelyben az adóalany ezen különös szabályozás alkalmazását bejelenti. Az adóalanyt az említett döntés az érintett naptári évre és az azt követő két naptári évre köti.

Ha az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösségben található, és a Közösségen belül nem rendelkezik állandó telephellyel, akkor az azonosítót kiadó tagállam a termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási helye szerinti tagállam. Ha több tagállamból is indul termékfeladás vagy -fuvarozás, e tagállamok közül az adóalany jelöli meg az azonosítót kiadó tagállamot. Az adóalanyt az említett döntés az érintett naptári évre és az azt követő két naptári évre köti;

3. »fogyasztás szerinti tagállam«:

- a) szolgáltatásnyújtás esetén az a tagállam, amelyet az V. cím 3. fejezete szerint a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének kell tekinteni;
- b) termékek Közösségen belüli távértékesítése esetén a termék vevő részére történő feladásának vagy fuvarozásának érkezési helye szerinti tagállam;
- c) az adóalany által végzett, a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően elősegített termékértékesítés esetén, ha a termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik, akkor az adott tagállam.”

10. A 369b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369b. cikk

A tagállamok engedélyezik a következő adóalanyok részére a különös szabályozás alkalmazását:

- a) termékek Közösségen belüli távértékesítését végző adóalany;

- b) a 14a. cikk (2) bekezdése szerint termékértékesítést elősegítő adóalany, ha az adott termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik;
- c) nem adóalany részére szolgáltatást nyújtó, a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalany.

Ez a különös szabályozás a Közösség területén az érintett adóalany által ilyen módon értékesített valamennyi termékre, illetve általa ott nyújtott valamennyi ilyen szolgáltatásra vonatkozik.”

11. A 369e. cikk a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) ha az adóalany bejelenti, hogy már nem értékesít, illetve nyújt az e különös szabályozás hatálya alá tartozó terméket, illetve szolgáltatást;”.

12. A 369f. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369f. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az azonosítót kiadó tagállam számára minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan elektronikus úton héabevallást nyújt be, függetlenül attól, hogy értékesített-e, illetve nyújtott-e az e különös szabályozás hatálya alá tartozó termékeket, illetve szolgáltatásokat. A héabevallást azon adómegállapítási időszak végéig követő hónap végéig kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.”

13. A 369g. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A héabevallásnak tartalmaznia kell a 369d. cikkben említett héaazonosító számot, valamint az adómegállapítási időszakban teljesített, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, alábbi termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások héa nélküli összértékét, az alkalmazandó héamértékeket, a megfelelő héa – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét, valamint a fizetendő héa teljes összegét minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben héa fizetendő:

- a) termékek Közösségen belüli távértékesítése;
- b) a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelő termékértékesítés, ha a termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik;
- c) szolgáltatásnyújtás.

A héabevallásnak az e cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint a korábbi adómegállapítási időszakokra vonatkozó módosításokat is tartalmaznia kell.

(2) Amennyiben a termékeket az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő tagállamokból adják fel vagy fuvarozzák el, a héabevallásnak tartalmaznia kell az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, alábbi értékesítések héa nélküli összértékét, az alkalmazandó héamértékeket, a megfelelő héa – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét, valamint a fizetendő héa teljes összegét minden egyes olyan tagállam tekintetében is, ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák:

- a) termékek Közösségen belüli távértékesítése, az adóalany által a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően végzett értékesítések kivételével;
- b) a 14a. cikk (2) bekezdésének megfelelően az adóalany által végzett, termékek Közösségen belüli távértékesítése, illetve olyan termékértékesítés, ahol a termék feladásának vagy fuvarozásának kiindulási és érkezési helye szerinti tagállam megegyezik.

Az a) pontban említett értékesítések esetében a héabevallásnak tartalmaznia kell az azon tagállamok által megállapított egyedi héaazonosító számot vagy adónyilvántartási számot is, ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák.

A b) pontban említett értékesítések esetében a héabevallásnak tartalmaznia kell az azon tagállamok által adott esetben megállapított egyedi héaazonosító számot vagy adónyilvántartási számot is, ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák.

A héabevallásnak fogyasztás szerinti tagállamonkénti bontásban kell tartalmaznia az e bekezdésben foglalt információkat.”

(3) Amennyiben az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatást nyújtó adóalany az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő tagállamban egy vagy több olyan állandó telephellyel rendelkezik, ahonnan szolgáltatást nyújt, a HÉA-bevallásnak ezenfelül fogyasztás szerinti tagállamonkénti bontásban tartalmaznia kell az ilyen szolgáltatásnyújtás héa nélküli összértékét, az alkalmazandó héamértékeket, a megfelelő héa – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét, valamint a fizetendő héa teljes összegét is minden olyan tagállam vonatkozásában, amelyben az adóalany telephellyel rendelkezik, és tartalmaznia kell az egyéni HÉA-azonosítószámot vagy e telephely adó-nyilvántartási számát.”;

14. A 369zb. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett héát havonta, a behozatali vám megfizetésére vonatkozó határidőig kell megfizetni.”

2. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 2020. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok 2021. január 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2019. november 21-én.

a Tanács részéről
az elnök
H. KOSONEN
